

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Κλομένη τῇ 15^ῃ Αὐγούστου εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ περιέχουσα τὰ
Στιχηρὰ Προσόμεια, τὰ Δοξαστικά,
τὰ Καθίσματα, τὰς Καταβάσεις,
κλπ.

ΠΑΝΤΑ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑ
ὑπὸ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΒΑΜΒΑ

Νῦν το πρῶτον τῖποις ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἰαίου

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΔΑΡΑΚΗ

1900

Rekt
P. 144 N. 16
552

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ψαλλομένη τῇ ΙΕ' Αὐγούστου εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου
Μαρίας καὶ περιέχουσα τὰ ἑξῆς

ΗΤΟΙ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ. Τὸ Κεκραγάριον, τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια διπλᾶ,
τὸ Δοξαστικὸν «Θεαρχίω Νεύματι» Ὀκτῆχον δίχορον, καὶ ἕτερον ὡσαύτως
Ὀκτῆχον δίχορον ἑντεχνον, ψαλλομένων ἄλλων τῶν ἤχων ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει,
χωρὶς οὐδέως νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν ὁ ἱσκρατῶν· τὰ Ἀπόστιχα, τὸ
Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, τὸ Ἀπολυτίκιον διπλοῦν καὶ τὸ Κοντάκιον.

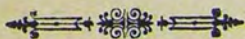
Εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Καθίσματα, τὸ προκείμενον,
«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τὸ Ἱδιόμελον μετὰ τὸν Ν'. ψαλμόν,
τὰς Καταβάσεις, τὸ Μεγαλυνάριον, τὸ Ἐξαποστειλάριον, τοὺς Αἶνους,
τὰ στιχηρὰ προσόμοια, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἶνων, καὶ εἰς τὸ Ἑξαι-
ρέτως «αἱ γενεαὶ πᾶσαι» καὶ τὰ τέσσαρα Ἐξαποστειλάρια.

ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ

ὑπο

ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΒΑΜΒΑ

ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΛΑΡΑΚΗ
1900

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες σήμερον πλήρη τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν, «τῆς **Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου**» διακαίουμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι προσφέρομεν τοῖς ἐρασταῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὐχὶ ἀνατόπισιν ξένων μουσικῶν μαθημάτων πρὸς κερδοσκοπίαν, ἀλλ', ἔργον ἡμέτερον πλήρες καὶ εὐμύθοδον, καὶ ὑπέρτερον πάντων τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, καθὼς ἐντέχνως καὶ κατὰ λόγον μελοποιηθὲν, καὶ διὰ νέων ὅλως συντεθὲν γραμμῶν καὶ θέσεων, ἀκριβῶς καὶ καλῶς τὰς ἐννοίας καὶ τὴν δύναμιν ἐκάστης λέξεως ἐκφραζουσῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀδυνατεῖ εἰσαδήποτε ἄλλῃ μουσικῇ νὰ κατορθώσῃ, καὶ δὴ ἡ πτωχὴ καὶ ἄχρους καὶ ἄμουςος **Τετραφωνία**, ὅτι δὲ ἀλήθειαν ἐν Κυρίῳ λέγομεν περὶ τοῦ ἡμετέρου ἔργου, καὶ οὐχ ὑπερβολουμένον παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς μουσικούς, καὶ τοὺς περὶ τὴν μουσικὴν ἀσχολουμένους, ἵνα παραβάλλωσιν αὐτό, πρὸς ἅπαντα τὰ προεκδοθέντα, τοῦτο δὲ λέγομεν, οὐχὶ πρὸς ἔπαινον ἡμῶν, πρῆταυτολογούντες καὶ αὐτοεπαίνουμένοι, ἀλλὰ πρὸς ἔπαινον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν κληροδοτηθεῖσα, γραφομένη δὲ καὶ κατ' ἐννοίαν ὡς δεῖ, καὶ μετὰ σοβαροῦ ἅμα δὲ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὕψους ἀπαγγελλομένη, εἶναι ἀπαραμίλλος, καὶ οὐδεμία ἄλλῃ, οὔτε Φραγκικῇ, οὔτε Τουρκικῇ, οὔτε Ἀραβικῇ, οὔτε Ἀρμενικῇ, δύναται πρὸς ταύτην νὰ παραβληθῇ, εἶναι δὲ καὶ ἡ μόνη κατάλληλος πρὸς ἐξύμνησιν τοῦ Ὑπερτάτου Ὁντος, τοῦ **Εὐλόγητου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν**.

Ἐξ ὅλου τοῦ ἡμετέρου ἀνεκδότου μουσικοῦ συστήματος, ὅπερ πλήρες ἀπὸ πολλοῦ ἔχομεν μελοποιήσει, καὶ τὸ ὅποιον ἐκ δώδεκα μεγάλων καὶ ὀγκωδῶν τόμων σύγκειται, ἔχομεν ἄχρι τοῦδε δημοσιεύσει, καὶ εἰσέτι ἐξακολουθοῦμεν δημοσιεύοντες, εἰς μὲν τὸ ἀπὸ ἐπταετίας ὑπὸ τοῦ προλύτου τῆς Θεολογίας κυρίου Γεωργίου Σπ. Μακρῇ ἐνταῦθα δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐγκριτον περιοδικὸν «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» πλείστα ὅσα ἡμέτερα μουσουργήματα, ἅτινα ἔτι χον τῆς ἀρρεσκείας πάντων τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ, εἰς δὲ τὴν ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ τοῦ κυρίου Ν. Μιχαλοπούλου ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν Νέαν Τρίτομον μουσικὴν Κυψέλην, ἐδημοσιεύσαμεν μετὰ προλεγομένων, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τόμους ἐν Παραρτήματι, διάφορα ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὁλόκληρον τόμον ὀγκώδη ἀπαρτίζοντα, προσέτι ἰδιαιτέρως τὰ Ἐνδεκα Ἑωθινὰ (42 ἐν ὅλῳ ἐξ ὧν 13 μόνον ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐν τῇ «Χριστιανικῇ Ἀλήθειᾳ») καὶ τὰ Εὐλογητάρια ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ τεύχει διάφορα ἄλλα, ὡς καὶ ἑτερονμουσικὸν πόνημα ὑπὸ τὸν τίτλον «**Θεοτοκία εἰκοσι**», καὶ ἐσχάτως πάλιν τὸ «**Μουσικὸν Ἐκλόγιον**» περιέ-

χον πολλά και διάφορα κατ' ἐκλογὴν ἡμέτερα μουσουργήματα, παρεκτός τούτων, και ἄλλα πολλά κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐκδοθέντα, ἤδη δὲ και τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἀσματοκὴν ἀκολουθίαν τῆς **Κοιμύσεως τῆς Θεοτόκου** πάντες λοιπὸν οἱ τῶν ἡμετέρων ἐργων ἑρασταί, και οἱ ἐκ διαφόρων μερῶν καθ' ἐκάστην ζητοῦντες αὐτὰ ἵνα ψάλλωσιν ἐπ' ἐκκλησίας, ἔχουσιν ἥδη ἱκανὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, ὡς και πρὸς μελέτην και ἀσκησιν.

Ἀπαντα σχεδὸν τὰ ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὡς και τὰ ἀνὰ χεῖρας, ἔχομεν μελοποιήσει εἰς τριπλᾶ και τετραπλᾶ, ἕνια δὲ τούτων και εἰς Ἐξαπλᾶ και ἑπταπλᾶ κατὰ διαφόρους τρόπους, και οὐδὲως πρὸς ἄλληλα ἔχοντα ὁμοιότητα, τοῦτο δὲ ἐπράξαμεν πολλοὺς καταβαλόντες κόπους, ἵνα τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐλάχιστόν τι προσθίσωμεν εἰς τὴν πρὸ ἡμῖν μουσικὴν φιλολογίαν, και ἵνα πᾶς μουσικὸς εὐρίσκη τὸ τῆς ἀρεσκείας αὐτοῦ μάθημα· πού εἰσιν οἱ ὁπαδοὶ και οἱ θιασῶται τῆς ἀμουσου τετραφώνου; προσελθέτωσαν και ἀγκυτέωσαν τὰ ἑαυτῶν μουσουργήματα, ποιησάτωσαν και οὗτοι, εἴ ἔστιν αὐτοῖς δύναμις οὐχὶ δλόκληρον και αὐτοτελὲς μουσικὸν σύστημα (ὑπερ ἀδύνατον) ἀλλ' ἐν μόνον ιδιόμελον ἢ δοξαστικόν, και ψαλάτωσαν αὐτὸ διὰ τῆς λεγομένης Τετραφώνου, οὐ μόνον τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου τηροῦντες, ἀλλὰ και τὴν ἔννοιαν ἐκάστης λέξεως ἐκφράζοντες, προσελθέτωσαν λέγομεν, και διειξάτωσαν τὰ ἑαυτῶν ποιήματα, και ἐὰν εὐρεθῶσι κρείττονα τῶν ἡμετέρων ἐργων και ὅλων ἐν γένει τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἡμεῖς ἐτοιμῶς ἔχομεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἦταν ἡμῶν παραχωροῦντες αὐτοῖς τὰ νικητήρια, ἀλλ' οὐ δυνήσονται, μάτην δὲ μοχθήσουσι, ὅτι πτωχὴ λίαν, και πάντη ἀνάρμοστος διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τυγχάνει, ἢ ἄχρους και ἄμουςος Τετραφώνος, ἢς τὴν πτωχείαν και ἔνδειαν διὰ τῆς πολυφωνίας και τῶν κροτοθόρυβων, και τῶν ξελαργισμάτων, και τῶν θεατρικῶν σχημάτων και κινήσεων ζητοῦσι νὰ καλύψωσιν.

Τοιαύτη διὰ βραχείων ἡ ἡμέτερα Ἐθνικὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἡ ἱερὰ αὕτη πατρικὴ κληρονομία, τὸ θεῖον και ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον, οὐ ἀνευ ἀδυνάτων νὰ τελεσθῇ λειτουργία, ἀλλ' ἐπίπρωτο σήμερον, τὸ ἱερὸν τοῦτο κληροδότημα και κειμήλιον, νὰ περιφρονήσωσιν οἱ ἐκπραγισθέντες ἡμέτεροι, νὰ τραπῶσι δὲ εἰς τὴν πολύκροτον και κροτοθόρυβον και πολυχητὴν φραγκοθεατρικὴν μουσικὴν, ἢ τις ἀπόδλητος και πάντη ἀνάρμοστος κρίνεται ἐν ταῖς πνευματικαῖς πρὸς Θεὸν ἐντευξέσι τε και ἱκεσίαις, διὸ και μάλα δικαίως πάντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἀφορισμῶ καθυποβάλλουσι, τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, ὃ δὲ χρυσοὺς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης ὁ πᾶν, λάβρος και οὗτος κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιτίθεται λέγων, «ἐθλιοι και ταλαίπωροι, σῆς τὰ μίμων και ὀρχηστῶν. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεισάγετε; ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς θεάτροις ἀκουσμάτων και θεαμάτων τὸν νοῦν ἐσκο-

πίσθητε, και διὰ τοῦτο τὰ ἐκείσε πραττόμενα ταῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀναίρετε» τόποις; οὐκ ἔστιν ἡ Ἐκκλησία θέατρον κιθαρωδῶν και ὀρχηστῶν και τραγωδῶν κατλ.» ὅς μὴ ὑπολάβωσι δὲ οἱ φραγκίζοντες ἡμέτεροι, ὅτι οἱ ἀφορισμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, και οἱ ἐλεγχοὶ και τὰ ἐπιτίμια τῶν μεγάλων και Θεοφόρων Πατέρων Βασιλείων και Χρυσοστόμων και τλπ. εἰσι μορμολύκια και λόγοικενοὶ, και ἀπλῶς φόβητρα και ἀπειλαί. διότι οὐ μόνον ἀλλաχοῦ, ἀλλὰ και ἐνταῦθα, και μέλιστα σήμερον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, (1) εἶδομεν τινὰς ἐκ τῶν εἰσαγαγόντων τὴν φραγκοθεατρικὴν μουσικὴν εἰς τοὺς ἡμετέρους ναοὺς, οἵτινες ἔλυτοι και ἀκέραιοι καθὼς ἐξ ἀρχῆς ἐτάφησαν, οὕτω και ἐξῆλθον, διότι ἀναιχθέντων τῶν μνημάτων αὐτῶν, μετὰ τριετίαν και πενταετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν, εὐρέθησαν ἄλυτοι και τυμπαριαῖοι, μαυροὶ δὲ και δυσειδεῖς, ἀπαισίαν ἔχοντες τὴν μορφήν, και ἀκεραίαν τὴν κόμην και τοὺς μύστακας μετὰ τοῦ πώγωνος διατηροῦντες, ἀλλὰ και εἰς ἄλλο μέρος και στρῶμα τῆς γῆς ἐκ νέου ταφέντες, πάλιν μετὰ καιρὸν ἐκταφέντες, εὐρέθησαν ἄλυτοι και τυμπαριαῖοι, ὥστε οὔτε τὰ στρώματα οὔτε τὰ παπλώματα τῆς γῆς ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς διαλύσωσιν εἰς τὰ ἐξ ὧν συντεθήσαν, σωφρονήσατε λοιπὸν και μετανοήσατε γέροντες και νέοι, οἱ τὰ τοιαῦτα ἀδείως πράττοντες, και τοὺς λόγους τῶν Θεοφόρων Πατέρων περιφρονοῦντες, και εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι, «σκληρὸν γὰρ ἡμῖν πρὸς κέντρα λακτίζειν, και ἐν οὐ παικτοῖς παιζειν.»

Ἐν Πειραιεῖ, α'. Ἰανουαρίου 1900.

Φωκίων Βάμβας

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας παρὰ πολλῶν και διαφόρων πρωτοφαιλῶν Κ)πόλεως και Σμύρνης, και λοιπῶν περιωνύμων και διασήμεων ἱεροφαιλῶν και μουσικοδιδασκάλων, ἐλάβομεν. καταχωρίζομεν ἐνταῦθα, μόνον τὴν τοῦ ἐπιστήμονος και ἐξόχου παθολόγου ἱατροῦ και μουσικοῦ ἡδμελισθόγγου κυρίου Θεοχάρη Χ. Γερογιάννη, παραλείποντες τὰς τῶν ἄλλων, δι' ἐλλείψιν χώρου. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ αὐτοῦ:

(1) Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνακομιδῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης τῶν λειψάνων τοῦ πρώτου εἰς τινὰ Ἀθηναϊκὸν Ναὸν εἰσαγαγόντος τὴν φραγκομουσικὴν, εὐρέθη ἄλυτος και τυμπαριαῖος, ἀλλὰ και εἰς τὰς Σέρρας, και ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπίτροπος Ἐκκλησίας τις, εἰς ἣν εἰσήγαγε τὴν φραγκομουσικὴν ἐν ὥρᾳ ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου, εὐρέθη και οὗτος μετὰ θανάτου ἄλυτος και τυμπαριαῖος, και ἀλλαχοῦ ἐξῆλθον ἄλυτοι και τυμπαριαῖοι οἱ τὰ τοιαῦτα πράξαντες ὥστε τὰ ἐπιτίμια τῶν Θεοφόρων Πατέρων, οἵτινες ἀφορισμῶ καθυποβάλλουσι, τοὺς ἐν τοῖς Ἱερείς Ναοῖς εἰσάγοντας τὴν φραγκομουσικὴν δὲν εἶναι μορμολύκια και ἀπειλαί πρὸς ἐκφρόσιν, ἀλλ' ἀκριβῆς και ἀληθὴς ἐκπλήρωσις τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰρηκότος «ὅσα ἐὰν ὀρήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἐστὶν ὀδεύμενα ἐν τῷ οὐρανῷ» ἔκτοτε δὲ ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1899.

Ἀξιότιμοι Κύριοι Φωκίων Βάμβα

Εἰς Πειραιᾶ

Ἄπαντα τὰ ἀποσταλέντα μοι μουσικὰ ὑμῶν ἔργα ἔλαβον.

Διειδθὼν δὲ ταῦτα μετ' ἐπιστάσις, εὗρον αὐτά, οὐ μόνον κατὰ τοὺς κανόνας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς συντεθειμένα, ἀλλὰ καὶ νέας ὁλως γραμμὰς, ἥδη τὸ πρῶτον ὑφ' ὑμῶν ἀρκοῦντως ἐπιτυχῶς ἐν αὐτοῖς χαραχθείσας, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρω ὑμῖν ἐγκαρδῶς ἐπὶ τε τῇ ἐμμονῇ ὑμῶν εἰς τὰ πάτρια καὶ τῷ ἀξιεπαίνῳ ζήλῳ, μεθ' οὗ ὑποστηρίζετε τὴν ὄντως ἐθνικὴν ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν, τὸ ἱερὸν τοῦτο καιμῆλιον, τὸ διασώθην ἀνὰ μέσον δυσχερεστάτων διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν αἰώνων, καὶ νῦν παραγνωριζόμενον δυστυχῶς καὶ ππραγκωνιζόμενον ἐξ ἀσυγγνώστου ἀδαημοσύνης ὑπὸ τε τῶν πολλῶν, καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐτι, οἵτινες ἐτάχθησαν θεματοφύλακες Ἱερῶν τῶν Πατρίων.

Εὐχόμενος, ὅπως ἐξακολουθῇτε ἀδιαπτῶτως τὸν καλὸν ἀγῶνα, ὃν ἀνελάθετε, πρὸς διάσωσιν καὶ διάδοσιν τῆς πατρίου ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, παρακαλῶ νὰ δεχθῇτε τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀμερίστου ὑπολήψεώς μου.

Θ. Χ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Παρατήρησις. Ὁ ἡδύφωνος καὶ ἡδύμολπος οὗτος μουσικός, καὶ ζηλωτὴς ἐνθιμος τῶν πατρίων, τὸν ἱατρὸν ἤδη ἐπαγγελλόμενος ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ πολλοῦ ἐπαυσεν ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλον, οὕτω δὲ ἠδίκησε τοὺς φίλους καὶ θαυμαστάς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους δίκην σειρήνος καθ' ἐκάστην προσείλκυε, διὰ τῆς εὐστρόφου καὶ γλυκείας αὐτοῦ φωνῆς, καὶ τῆς ἐξόχου αὐτοῦ μουσικῆς τέχνης.

Φ. Β.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐχὼν ὑπ' ὄψει τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα μουσικὰ ἔργα τοῦ κ. Φωκίωνος Βάμβα, καὶ ὅσα κατὰ καιρὸν ἔγραψαν καὶ εἶπον ὑπὲρ αὐτοῦ διάφοροι ἔγκριτοι

μουσικοδιδάσκαλοι καὶ πρωτοψάλται, ἐν οἷς ὁ ἐν μακρίᾳ τῇ λήξει πρωτοψάλτης Σμύρνης Νικόλαος, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Χριστόφορος, ὁ νῦν ἐπαξίως κατέχων τὴν τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ θέσιν πρωτοψάλτης Σμύρνης Μ. Μισαηλίδης, ὁ ἡδυσμώτατος μουσικός τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, ὁ σημερινὸς λέγων Κουκουζέλης, Νικτάριος Βλάχος, οἱ ἐν μακαριστοῖς πρωτοψάλται Σύρου, Γεώργιος Ἐλευθεριάδης, καὶ Π. Παπαδάκης, ὁ ἐνταῦθα ἐξοχος ἱατρὸς παθολόγος, καὶ μουσικός ἡδύμολπος καὶ ἡδύφωνος κ. Θεοφάνης Χ. Γερογιάννης, ὁ κ. Ἀθανάσιος Σακελλαριάδης, μουσικός λόγιος καὶ ποιητής, ὁ κ. Καϊσάριος Χ. Πολιτόπουλος πρωτοψάλτης Λαρίσης, ὁ ἐν Λεμεσῶ τῆς Κύπρου διαπρὶπῆς δημοσιογράφος καὶ ἄριστος μουσικός κ. Σ. Χουρμούζιος καὶ ἄλλοι ἐκ Σύρου καὶ Πατρῶν, καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, καὶ ὅσα ἐπανειλημμένως ὑπὲρ αὐτοῦ ἔγραψαν διάφοροι δημοσιογράφοι καὶ μουσικολόγοι, καὶ ἰδίως, ὅσα αὐθόρμητος ἔγραψεν ἐσχάτως ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει» Κων/πόλεως ὁ κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ μουσικοῦ συλλόγου «Ὀρφῆως», ἐξ ὧν ὀλίγα τινὰ ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς: «Τὴν ὑποστήριξιν τῶν μουσικῶν ἔργων τοῦ κ. Φ. Βάμβα, ὡς χρησιμωτάτων παντὶ μουσικῷ καὶ μουσικολόγῳ, συνιστῶμεν λίαν ἐκθύμως τοῖς παρ' ἡμῖν ἱεροψάλταις καθόσον μάλιστα ὁ κ. Φ. Βάμβας μουσικός ὢν δοκιμώτατος, καὶ ἐκ τῶν διεξώτατα χειριζομένων τὸν κάλαμον, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἐκαλλιέργησε τὴν μουσικὴν, ὁλόκληρον σύστημα μελοποιήσας, τὰ δὲ μαθήματα αὐτοῦ διὰ τε τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τερπνότητα ψαλλόμενα εὐχρηστοῦσι τοὺς ἀκροατάς, καὶ δι' ἐγκωμίων στέφονται ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν διακεκριμένων μουσικῶν κτλ. κτλ.» Πρὸς δὲ καὶ ὅσα ὁ κ. Γ. Σπ. Μακρῆς, προλύτης τῆς Θεολογίας καὶ διευθυντῆς τοῦ ἐν Πειραιεὶ παχτικῶς ἐκδοδόμενου περιοδικοῦ «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια», ἔγραψεν, εἰς τὰ ἐξῆς. «Δύο τινὰ πρὸ πάντων ἐξαίρομεν ἐν τοῖς μουσικοῖς ἔργοις τοῦ κ. Φωκίωνος Βάμβα» πρῶτον ὅτι τὸ μέλος πανταχοῦ ἀνταποκρίνεται καταλλήλως εἰς τὴν εἰννοίαν τοῦ ὕμνου, καὶ παριστᾷ ζῶν τὸ αἶσθημα τοῦ ὕμνογράφου, καὶ δεύτερον ὅτι αἱ διάφοροι μουσικαὶ θέσεις ποικίλει ἐκάστοτε κατὰ τὸ εἶδος, εἶναι πάντοτε σχεδὸν νέαι καὶ πρωτότυποι, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐξέρχονται τοῦ ἀρχαίου καὶ μεγαλοπρεποῦς ὅρους· τὰ δύο ταῦτα μεγάλα προτερήματα καθιστῶσι τὰ ἔργα τοῦ κ. Φ. Βάμβα, ἀληθῶς ἐξοχα μουσουργήματα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης» Πλείονας περὶ τούτου κρίσεις θεωροῦμεν ὅλως περιττάς, διότι κατὰ τὴν δημόσιν «παροιμίαν» ὁπου λαλεῖ τὸ πρᾶγμα περιττοὶ οἱ λόγοι· ἡμεῖς ἠθέλομεν θεωρεῖ εὐτύχημα, ἂν ὁ χώρος μᾶς ἐπέτρεπε νὰ δημοσιεύωμεν πλείονερά πως τεμάχια ἐκ τῆς δωδεκατόμου, ἀλλ' ἀτυπώτου δυστυχῶς μουσουργίας του» ὅρα Περιοδ. «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» φυλλαδ. γ' τοῦ 1893. Ἐτι δὲ καὶ ὅσα ἡ ἐν Ἀθήναις ἔγκριτος ἐφημερὶς «Λόγος» καὶ ὁ τῆς Νέας μουσικῆς Κυψέλης ἐκδότης Ν. Μιχαλόπουλος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὧν τὰ γραφέντα παραλείπομεν ἥδη.

7'. Ταῦτα πάντα ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ καλῶς γινώσκων ἀγῶν, ὁ ἐλάχιστος ἐν μουσικοῖς, προτίθεται ἐν καιρῷ τῷ δένοντι, εἰ Θεὸς κελεύει, νὰ προβῶ εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου ἐκδοσιν ἀπάσης τῆς ἀνεκδότου καὶ Δωδεκατόμου Νέας μουσικῆς βιβλιοθήκης τοῦ εἰρημένου κ. Φωκίωνος Βάμβα, εἰς τοῦτο δέ, θείᾳ συνάρσει θὰ τέχνως καὶ ἐπιστημονικῶς γραφομένη καὶ ψαλλομένη εἶναι ἀπαράμιλλος, τοῦ ὅπερ, οὐ μόνον ὁ Πρύτανης τῆς ἐν Παρίσιος μουσικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐξοχος μουσικὸς Γάλλος Ducoudray ὡμολόγησε πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς γράψας ἐγκώμια, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, εἶον ὁ Villoteau, ὁ Henri Lavoix, ὁ Westfal κλπ. εἶναι δὲ λυπηρόν, οἱ μὲν ξένοι νὰ ἐξάιρῳσι καὶ ἐγκωμιάζωσι τὴν ἡμετέραν μουσικὴν, τόμους ὀλοκλήρους ὑπὲρ αὐτῆς συγγράφοντες, ἡμεῖς δὲ νὰ παρορῶμεν καὶ περιφρονῶμεν αὐτὴν, ἀμαθείας ἕνεκα καὶ πωρώσεως, μὴ εἰδότες ὅτι ἀποβάλλοντες ὅσημέραι ἀνεπαισθητῶς τὰ ἔθνη καὶ τὰ πάτρια, οὐ μόνον διασφορὰν ψυχῆς, καὶ ἔθνικόν ἐκφυλισμὸν ἐπιδικνύομεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πολιτικὴν καὶ ἔθνικὴν παρακμὴν γοργῶ τῷ ποδὶ βλίνομεν, ἀγνοοῦντες οἱ ταλαπῆγοι, ὅτι μόνον διὰ τῆς εἰς τὰ πάτρια ἐμμοιῆς, καὶ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν πατριῶν ἠθῶν τε καὶ ἐθίμων, καὶ ὁ ἔθνικὸς χαρακτὴρ μορφοῦται, καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν σώζεται· ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ταύτην αἱ κωφαὶ ἀσπίδες οὐκ ἀκούουσιν, ἄχρις οὗ πάντες ἐκφυλισθῶμεν ὑποδουλωθῶμεν καὶ ἐντελῶς κηταστραφῶμεν.

νω ω πι ο ο ο ο ο ον σου q ε ε πα αρ σι ις τω
ων χει ει ρω ω ων μου η θυ σι ι ι ι α ε ε σπε ε ρι
νη η q ει σα α α κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι
ι ε

Στεχηρά Προσόμοια

Ἦχος ᾠ Πα.

Ω του πα ρα δο ξου θα αυ μα τος η πη γη η της
ζω ης εν μνη μει ω τι ι θε ε ται q και κλι ι ι μαζ
προς ου ρα νο ο ον q ο τα φος γι ι νε ε ε ται q ευ
φραι αι αι νου Γε θ ση μα νη της θε ο το κου το Α α
γι ον τε ε με νος q βο η η σω με εν οι πι
στοι τον Γα θρι ηλ κε κτη η με ε ε νοι τα ξι ι αρ χον q
Κε χα ρι τω με νη χαι αι ρε q με τα Σου ο Κυ υ ρι ι

ος q ο πα ρε ε ε χων τω κο ο σμω δι α σου το
με γα ε ε λε ε ε ος
Βx βαι αι αι αι αι αι των σω ων μυστη ρι ων Α
γνη η q του Γ ψι στα ε ε θρο ο ο νος α νε δειχθης
Δε ε σποι να q και γη η η η θεν προς ου ρα νο ο
ον q με τε στης ση η με ε ε ρον q η δο ξα σου ευ πρε
πης θε ο φε γ γε σιν εκ λα α αμ που σα χα α ρι σι q
Παρ θε ε ε ε ε ε νοι συν τη Μη τρι ι του
Βx σι λε ε ως προς υ υ ψος ε πα ρ θη τε q Κε χα
ρι τω με νη Χαι αι ρε ε ε ε ε με τα Σου ο
Κυ υ ρι ος q ο πα ρε ε ε ε χων τω κο σμω δι α
σου ου το με γα ε ε λε ε ε ος
Την σην δο ξα α ζου σι κοι μη η σι ιν ε ξου σι

ι αι αι θρο ο ο νοι ς αρ χαι αι αι αι Κυ ρι ο ο τη τες π
 Δυ να α α α μεις και Χε ρου βιμ και τα φρι κτα α Σε ε
 ρα φι ιμ α γαλ λον ται γη γε νεις ε πι τη θει α
 Σου δο ο ο ξη κο σμη κ με νει q προς πι πτου κ κ σι ς
 Βα σι λεις Δ συν Δρ χαγ γε λους Αγ γε ε ε λους και με ελ
 που σι q Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε ε ε q με τα
 Σου ο Κυ υ ρι ι ος q ο πα ρε ε χων τω κο ο σμω
 δι α Σου το με γα ε ε λε ε ε ος

Ἐτετρα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτὸς Δι.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη της Ζω ης εν
 μνη μει ω τι ι θε ται q και κλι ι μαζ προς ου ρα νον ο τα
 φος γι ι νε ε ε ε ε ται q ευ φραι νει Γεθ ση μα νη Δ
 της Θε ο το κου το α α γι ον τε ε με νος q βο η

σω μεν οι πι στοι τον Γα βρι ηλ κε κτη με ε ε νοι τα
 ξι ι αρ χον q Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε ε
 με τα Σου ου ο Κυ ρι ος q ο πα ρε χων τω κο σμω
 δι α σου ου το με γα ε ε λε ε ε ε ε ος

Δι.
 Βα θαι αι αι αι αι αι αι αι αι ς των σω ων μυστη ρι
 ων Δ γνη q του Υ ψι στου θρο νο ο ος α νε δει χτης
 Δε ε σποι να q και γη θεν προς ου ρα νον με τε ε στης
 ση η με ε ε ρον q η δο ο ξα σου ε ευ πρε πης Δ
 θε ο φεγ γε σιν εκ λα α α αμ που σα χα ρι σι q Παρ
 θε ε νοι συν τη Μη τρι ι του Βα σι λε ε ε ως προς
 υ υ ψος ε πα αρ θη τε q Κε χα ρι τω με νη χαι αι
 αι ρε ε με τα Σου κ ο Κυ υ ρι ος q ο πα ρε
 ε χων τω κο σμω δι α Σου το με γα ε ε λε ε ε ος

Τη ην Σην δο ξα α ζου σι κοι μη η σιν ε ξου σι ι αι
 Θρο ο ο νοι αρ χαι αι Κυ ρι ο ο τη τεσ Δυ
 να α μεις και Χε ρου θιμ και τα φρι κτα α Σε ρα α
 φι ιμ α γα αλ λον ται γη γε νεις ε πι τη θει
 α σου δο ο ο ξη κο σμει με νοι q προ ος πι ι πτου σι
 Βα σι λεις συν Αρ χαγ γε λους Αγ γε ε λους και μελ που
 σι q Ke χα ρι τω με νη Χαι ρε ε q με τα Σου ο Κυ ο
 ρι ος q ο πα ρε ε χων τω κο σμω δι α σου ου το με
 γα ε ε ε λε ε ε ε ος π q

(Λέγεται και ούτω)

π Ω του πα ρα δο ξου θα α αυ μα α τος η η πη γη
 η της ζω η ης κτλ.

Δόξα και νυν. Ὁκτάηχον δίχορον (1)

Ἦχος q Πα.

Νε ε ε q Δο ξα Πα τρι ι και αι αι Γι ω ω και αι
 Α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι q
 Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νω
 ων α α α μην π q
 Θε αρ χι ω νε ε ε ευ μα α α τι q πα αν το θε εν η
 οι θε ο φο ο ο ο ο ροι Α πο στο ο ο λοι q υ πο ο
 νε ε φω ω ων q με ταρ σι ι ι ι ω ως αι αι ρο ο
 ο ο ο ο με ε νοι

Ἦχος A q Πα.

Kι τα λα θο ο ο ον τει q το πα να χρα α αν

(1) Εἰς ἕκαστον τμήμα τοῦ παρόντος Δοξαστικοῦ, τὸ τέλος τοῦ δεξιῦ χοροῦ γίνεται τοῦ ἀριστεροῦ βάσις, ἐκ τῆς ὁποίας οὗτος ἀρχεται, καὶ τὸ τέλος πάλιν τοῦ ἀριστεροῦ χρησιμεύει ὡς ἀρχὴ τοῦ δεξιῦ, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἐκ τοῦ ἀρμονικοῦ δὲ τούτου συμπλέγματος, ἀποτελεῖται ἐν ὅλῳ τέρπον καὶ καθάρων τὸν ἀκροατὴν, ἀποκρουομένης οὕτω πάσης χασμωδίας καὶ παραφωνίας.

τον και ζω αρ χει κο ο ο ο ον σου σκη η νο ος ε
 ξο ο ο ο χω ως η σπα α α η σπα α ζον το ο ο

Ἦχος Δι

Α: δε ε ε υ υ περ τα α α τοι των ου ρα νω ω
 ων δυ υ υ να α α μεις συν τω οι χει ει ει ω
 Δε ε ε σπο ο ο τη πα ρα γε νο ο ο ο ο ο ο
 με πα ρα γε νο ο ο ο με ε ναι αι

Ἦχος Πα.

Το θε ο δο ο ο ο χον και α κρι φνε στα α το
 ον σω ω ω μα προ ο πε εμ που ου ου αι τω ω. δε ε ε
 ε ει κρα τε η η η η η η με ναι αι αι υ
 περ κο σμι ι ω ως δε προ ω ω ω ω χο ο ο ο ο ον

(1) το και α ο ρα α α τως ε βο ο ο ο ο ο ων
 ταις α νω τε ε ε ε ραις τα ξι αρ χει ι ι αις
 δε η η η η Παν τα α α να α α ασ σα θε ο ο ο
 ο ο ο παις πα ρα γε ε ε ε πα ρα γε ε γο ο

νε ε εν
 Α α α α α ρα α τε πυ υ υ υ υ υ λας
 και τα α αυ την υ περ κο σμι ι ι ως υ πο δε ξα
 α α α α σθε ε ε την του α εν να α α α α ου ου
 ου φω το ο ος Μη η η η τε ε ε ε ρα α

(Λέγεται και ούτω)

(1) και α ο ρα τως ε ε ε βο ο ο ω ων ταις α
 νω τε ραι αι αις τα ξι ι ι ι α α αρ χει ι ι
 αι αις

κτλ.

Ἦχος Γα.

Δι α ταυ τη ηης γαρ η παγ γε νη η ηης τω ων βρο ο
των σω τη ρι ι α γε ε γο ο νε εν η η
η η η α τε νι ι ζειν ουκ ι σχυ ο ο με εν
και τα α α αυ τη α ξι ον γε ε ε ε ρας α πο
νε ε ε ε μει ει ει εν α δυ υ υ να α δυ υ υ να α
(1)
το ο ον

Ἦχος δ. Νη.
Ταυ της γαρ το υ πε ρ θα α αλ λο ον υ περ ε ε ε
ε χει πα σα αν ε ε ε ε εν νοι οι πα σαν ε
εν νοι οι αν

Δι ο ο ο ο ο ο ο Α α χρα αν τε Θε ε
ο ο ο το ο ο κε ε α ει συν ζω η φο ο ο ρω

(1) Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω «Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενής» ψάλλε εἰ βούλει τὰ ἐν σελίδι (19—20) εἰς ἦχον βαρὺν ἐπτάφωνον. Ἐκ τοῦ «Τὴν τοῦ ἀενάου».

β α σι ι λει και το ο κω ω ζω ω ω σα πρε ε
ε σβε ε ευ ε πρε ε σβε ευ ε δι η η νε ε κω ω
ω ω ως πε ρι φρου ρη η η η σαι αι αι αι και αι σω
ω ω ω σαι α πο πα ση ης προ ο ο σβο ο ο ο λης ε
ναν τι ι ι ι ι ι α ας την νε ο λαι αι αι αι αι
αι αι α α α αν σου την γαρ ση ην προ στα σι ι ι ι αν
κε κτη η η η με ε ε ε ε θα α α α α α α α α
π

Ἦχος ῥ και αὐθις ὁ δεξιὸς χορὸς

Εἰς τις αι ω ω ω ω νας α γλα ο φα νω ω ω ω
ως μα α κα ρι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε
π

(Λέγεται και οὕτω)

την του α εν να α α α α α ου φω το ο ο ο ο ος
Μη η τε ε ε ε ε ε ε ρα α

Δι α τα αυ τη ης γα αρ η παγ γε ε νη ης των βρο
τω ων σω τη ρι ι α α γε ε ε ε ε γο ο νε εν
η η α τε νι ι ι ζει ει ειν ου ου ουκ ι ι ι σχυ
υ ο ο ο μεν και τα α α αυ τη α ξι ον γε ε
ε ε ε ρα ας α πο νε ε ε ε μειν α δυ υ υ
υ υ υ να α το ο ο ο ον

(Τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως) ὄρα ἄνω τὴν τοῦ ἀενάου φωτός.

Δι α ταυ τη ης γαρ η παγ γε νη ης των βρο τω ων
σω τη ρι ι α α α γε ε γο ο ο νεν η α τε
νι ι ζει ει ειν ου ου ουκ ι ουκ ι σχυ υ ο ο με εν
και τα α α αυ τη η η α α α α ξι ο ον γε ε
ε ε ε ε ρα ας α πο νε ε ε ε ε μειν α
δυ υ υ υ να α το ο ο ο ον

Ταυ της γαρ το υ πε ερ βα α αλ λο ον κτλ.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁκτάηχον δέχορον, ψαλλομένων ὅλων τῶν ἡχῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ
βάσει, χωρὶς οὐδὲ ὅλως νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν ὁ ἰσοκρατῶν.

Ἦχος ᾠ Πα.

Θε αρ χι ι ι ω ω νε ευ μα τι ι πα αν το
ο ο θε ε ε εν οι θε ο φο ο ο ο ροι Α
πο ο ο στο λοι οι υ πο νε ε φω ω ων με ταρ
σι ι ι ω ως αι ρο ο ο ο ο ο ο με ε νοι

Ἦχος ᾠ Πα.

Κα τα λα βο ο ον τες το πα να α α χρα α αν τον
και ζω αρ χι κον σου ε σκη η η νο ος ε ε ζο ο ο ο
χως η σπα α α α η σπα α α ζο ο ον το
Αι δε υ πε ε ε ε ε ρ τα υ πε ρ τα α α τοι των

ου ου ρα α νω ων δυ υ να α μεις εις συν τω οι
 χει ει ωω Δε εσπο ο ο ο τη η πα α α α ρα γε
 νο ο ο ο ο ο ο με ναι αι αι
 Το Θε ο δο ο ο ο χον και α χραι φνε ε ε
 στα α το ον σω ω ωω μα προ πε ε ε ε εμ που ου
 σι τω δε ε ε ει ει χρα α του ου ου ου ου με
 χρα του ου με ε ε ναι υ περ κο σμι ι ι ι ι ω
 ω ως δε προ ω ω χο ο ον το και α ο ρα α α τως ε
 βο ο ο ο ων ταις α νω τε ε ε ραι αις τα ξι ι
 α α αρ χι ι ι αις ι δου ου ου ου ου η Παν
 τα α α α α να α ασ σα Θε ο ο ο παις πα ρα γε
 ε ε ε ε ε ε γο ο γεν
 Α α α ρα α τε πυ υ υ υ υ υ λας και τα

α α α α αυ την υ περ κο σμι ι ι ω ως υ πο
 δε ε ε ε ε ξα α α σθε ε ε ε την του α εν
 να α α α α ου φω το ο ο ος Μη η τε ε ε ρα α
 Δι α τα αυ τη ης γαρ η παγ γε νη η η η ης τω
 ων βρο ο των σω τη ρι ι α α α γε ε γο ο ο νεν
 η α τε νι ι ι ζειν ου ου ου ου ου ου μεν
 και ταυ τη α α ξι ι ι ον γε ε ε ε ρας α πο νε
 ε ε ε μεις ειν α α δυ υ να α τον
 Τα α α α α αυ τη ης γαρ το υ περ βα α αλ λον
 υ περ ε ε ε χει πα α σα αν ε ε ε ε εν
 νοι οι οι αν
 Δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο Α χραν τε Θε ο ο
 το ο ο κε ε α ει συν ζω η φο ρω Βα α σι ι

λει και το χω ω ζω ω σα α ^χπρε ε ε σβε ευ ε ε
 ε ⁺πρε ε σβε ε ευ ε ^αδι η νε χω ω ω ω ω ω ω
 ως ^απε ρι φρου ρη η η η ^ασαι και αι σω ω ω ^ασαι ^α
 α ^ππο πα α σης προ ο σβο ο λης ε ε να α αν τι ε
 ι α ^αας ^ατην νε ο λαι αι α αν σου ^ατην γαρ ση η η
 ην προ στα σι ι ι ι α α αν κε ε κτη η η η η η
 με ε ε ε θα ^α
 Εις τους αι ω ω ω ω να α α ας ^αα γλα α ο φα
 νω ω ω ω ω ως μα κα ρι ι ι ι ι ι ζο ο ο ον τε ε
 ε ες ^π
 ες ^q

Τὸ Δοξαστικὸν τοῦτο ἔχομεν μελοποιήσαι εἰς πενταπλοῦν κατὰ διαφόρους τρόπους.

Εἰς τὰ Ἀπόστεχα.

Ἦχος δ'. Βου. ^αχ

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την Πα να γι αν Παρ θε ε

νον Α γνην ^αεξ ης αρ ρη τως προ η ηλ θε σαρ κω θεις α
 Λο γος τς Πα τρος κρα ζον τες και λε ε γον τες ^αευ λο γη
 με νη η Συ εν γυ ναι ^αξι ^αμα κα ρι α η γα στηρ η χω ρη
 σα σα Χρι στο ον ^ααυ του ου ταις α γι ι αις χερ σι την ψυ χην
 πα ρα θε με ε νη ^απρε σβευ ε Α χραν τε σω θη ναι τας ψυ
 χας η μων ^α
 Τη ην παν σε πτον σε κοι μη σιν ^αΠα να γι α Παρ θε ε νε
 Α γνη ^ατων Αγ γε λων τα πλη η θη εν ου ρα νω ^α
 και αν θρω πων το γε νος ε πι της γης μα κα ρι ι ζο μεν ^α
 ο τι Μη τηρ γε γο ο ο νας τς ποι η τε των α παν των Χρι
 στου ου του Θε ου ^ααυ τον ι κε τευ ου σα υ περ η μων
 μη πα αυ ση δε ο με ε ε θα ^ατων εις σε με τα Θε ον
 τας ελ πι ι δας θε με ε νων ^αΘε ο το κε Πα νυ μνη

τε και αι Α πει ρο γα με

Δαυ ι τι κην ω δη ην ση με ρον λα οι Α α σω ω μεν

Χρι στω ω τω θε ω α πε νε χθη σον ται φη σι τω Βα σι λει

Παρ θε νοι ο πι σω αυ της Α α πε νε χθη σο ο ν ται εν

ευ φρο συ υ υ νη και αι α γαλ λι α α α σει

η γαρ εκ σπερ μα τος Δαυ ιδ δι ης η μει εις ε θε ω ω

ω θη η η μεν εν ταις χερ σι του ε αυ της Υι ου ου και Δε

σπο ο του εν δο ξω ως και υ περ λο γον με τα τι ι θε

ται η η ην ως Μη τε ρα Θε ου α νυ μνου ου ο ν

τες βο ω ω μεν και λε ε γο μεν σω σον η μας τους ο μο

λο γου ου ο ν τας σε Θε ο το ο κον α πο πα

σης πε ρι στα α σε ως και λυ τρω ωσαι κιν δυ υ υ νων

τας ψυ χας η μων

Δόξα και νυν (εις τριπλοῦν)

Ἦχος Α Πα.

Δο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ι ι ω q και Α

γι ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και αι α α α ει ει και εις τους αι ω

ω ω ω ω ω νας q των αι ω ω νω ων α α α μην

Ο ο ο ο τε ε ε Ε ξε δη η μη η η σας Θε

ο το κε Παρ θε ε ε νε ε Α προς τον εκ σου τε χθεν τα α α

φρα α α στως πα ρην Ι α κω ω βο ρο α δελ φο ο θε

ε ε ος και πρω ω τος Ι ι ε ε ε ρα α α αρχης

Πε ε ε τρο ος δε η τι μι ω τα α α α α τη κο ρυ

φαι αι αι α α των Θε ο λο ο ο γω ων α α α κρο ο

ο της και συ υ υ υ υμ πα ρο θει ει ει ος των Α πο

στο ο ο ο λων χο ο ο ο ρο ος εκ φαν το ο ρι ι ι

καὶ αἰς ^νθε ο λο γι ι ι ι αἰ αἰς ^Δυ μον λο γου ε ε
 ουν τε ες ^ντο θει ει ει ει ον και ε ξαι αι αι σι ι ον ^ε
 της Χρι στου ου ου ου ου τς ε θε ου ου οι κο νο μι
 ι α α ας μυστη ρι ι ο ον Δ και το ζω α αρ χι ι
 κων και θε ο δο ο χο ο ον σου ου σω ω ω ω ω ω
 μα κη δε ε ε κη δε ευ σα αν τες ε ε ε ε ε
 και ρο ον πα α νυ υ υ υ υ μνη η η τε ^πυ υ υ
 υ πε υ υ πε ερ θε ε εν δε ^Δαι Πα να α γι ι ι αι
 και πρε σβυ υ τα α α ται των αγ γε ε ε ε λω ων δυ υ
 υ να α α α α μεις ^πτο θα α α α αυ μα εκ πλη
 ητ ο ο ο ο ο με ναι κε κυ φει υι υι αι αλ λη η η
 λαις ε ε ε λε ε ε γον ^πα ρα τε υ μων τα ας πυ
 υ υ λας και υ πο δε ξα α α σθε τη η η ην τε κου

ου σαν τον ου ου ρα α α α νου ^νκαι γη η η ης ποι οι
 η η τη ην ^πδο ξο λο γι ι ι αἰ αἰς τε ε ε ε
 α νυ υ μνη σω ω ω μεν ^Δτο σε πτο ο ον και Δ
 α γι ι ο ον σω ω ω μα ^Δτο χω ρη η η η η η
 σαν ^Δτον η μι ι ι ν α θε ω ω ρη τον και Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι ον ^πδι ο ο περ και η η μεις την μνη
 μη η ην σου ε ορ τα α ζο εν τες ^Δεκ βο ω ω μεν
 Σοι οι οι Πα α α νυ υ μνη η η τε ^πχρι στι α νω ων
 το ο κε ρα ας υ υ υ υ υ ψω ω ω σον ^Δκαι σω
 ω ω ω σον τας ψυ χα ας η η η μω ω ω ω
 ω ω ω ων

Ἄπολυτέκρον.

Ἦχος ᾠ Πα. χ

Εν τη γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ υ λα ξας ^Δεν

τη κοι μη σει τον κο σμον ου κα τε ε λι πες θε ο το
ο ο κε q με τε ε στης προς την ζω ην μη τηρ υ πα
αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει ει αις ταις σαις
λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων

Ἔτιμον ἦχος ὁ αὐτός. π q

Εν τη γεν νη η σει την παρ θε νι αν ε φυ υ λα ζας
εν τη κοι μη η η σει τον κο σμον ου κα τε ε λι πες θε
ο το ο ο κε q με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις
σαι αις λυ τρου με ε ε νη εκ θα να α του τας ψυ
χας η η μων

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι γ

Την εν πρε σβει αις α κοι μη τον θε ο το ο ο ο . ο

κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ πι ι δα τα
φορ και νε κρω σις ουκ ε κρα τη σεν ως γαρ ζω ης μη τε ρα
προς την ζω ην με τε ε στη σεν ο μη τραν οι κη σας α ει
παρ θε νο ο ο ο ν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Καθίσματα

Ἦχος Δι γθορικὸς Δι.

Α να βο ο ο η η σο ον Δαυ ι ιδ τι ις η πα
ρου σα ε ορ τη ην α νυ υ υ μνη η σα α φη
σι εν εν τω βι βλι ω των ψα αλ μων ως θυ γα τε ρα
θε ο παι αι αι δα και αι Παρ θε ε ε νο ον με τε στη η
σε εν αυ τη η ην προς τας ε χει ει θεν μο ο νας
Χρι στος ο ο ε εξ αυ τη ης α νευ σπο ρα ας γεν νη η

θεῖς ^Δ και δι α του το και ρου σι μη τε ρες και θυ γα τε
^χ ε ε ρες και νυμφαι Χρι στου ου βο ω ω ω ω σαι π
^χ και ρε η η με τα στα α α σα προς τα α νω ω βα
 σι ι ι λει ει α

Ἔτερον. Ἦχος ᾠ Δι

Ο παν τιμος χο ρο ος τω ων σο φω ων Α πο στο ο
^Δ ο λων η θροι οι σθη θαυ μα στω ω ω ως του ου κη δε ευ
 σαι εν δο ο ο ζωσ το σω μα σου ου το α α χραν
 το ον Θε ε ο το ο κε Πα νυ υ μνη τε ο ις συν
 υ υ μνη σα αν και τω ων Α γ γε ε ε λων τα πλη η η
 θη την Με τα α στι σι ιν την ση ην σε πτω ως ευ φη
 μου ου ουν τες ην πι στει ε ορ τα α ζο ο μεν

Ἔτερον Ἦχος ᾠ Γα

Εν τη γεν νη η σει ει σου ου ου συ υλ λη ψις α α α
^Δ α α σπο ρος εν τη Κρι μη η η η η σει σου ου ου νε
^Δ ε κρω σις α α α α α α φθο ρος θα α α αυ μα εν
^χ θαυ μα τι δι πλε εν ᾧ συν ε ε δρα με Θε ο το ο ο ο ο
 κε πως γαρ η α πει ει ρα αν ὄρο ο ο ος βρε φο τρο φος
^Δ α γνε ε ε ε ευ ου σα πως δε η Μη τρο ο θε
^Δ ε ο ος νε κρο φο ο ρος μυ ρι ι ζου ου ου σα
^χ δι ι ο συν τω αγ γε ε λω βο ω μεν σοι και αι αι ρε
 η Κε χα ρι ι τω με ε νη

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ὅρα τὸ ὑψ' ἡμῶν προεκδοθὲν ἕτερον μουσικὸν τεῦχος

«Θεοτοκία Εἰκοσθ»

Προκείμενον. Ἦχος βου χ

Μνη σθη η η η σο μαι του ο νο μα το ο ος σου

(Δις)

εν πα ση γε νε α και γε νε α α
Μνη σθη η η σο μαι του ο νο μα το ο ος σου
ου εν πα ση η η γε νε α και γε νε α α α α α
α α α αι α α α α α α

Ἔτερον

Του Ο νο μα το ο ος σου ου μνη σθη η η η σο μνη
σθη η η σο ο ο μαι εν πα ση γε νε α και γε νε
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α

ΜΕΤΑ ΤΟΝ Ν'.

Τὸ ἐπόμενον στιχηρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

Ο ο ο τε ε η με τα α α στα σις του
α χρα α αν του ε σε ε σκη η η η νου ος η η τρε
πι ι ι ι ι ζε ε ε ε το το ο ο τε οι Α πο

ο στο ο λοι πε ρι κυ κλου ου ου ου συν τες την κλι
νην τρο ο ο ο μω ω ω ε ω ω ρω ω ω ω ω
π και αι οι οι με ε ε ε εν α τε νι ζον
τε ες τω ω ω σκη η η νει θα α α α α α α α
α α α μ θει ει ει ει ει η συν ει ει ει χ ο ον το ο
ο δε Πε ε ε τρος συν δα α α α α κρυ υ σι ι ι
ε βο ο α α α σοι ω ω ω Πα αρ θε ε ε
ε ε ε νε ο ρω ω σε ε τρα νω ω ως η
πλω με νη ην υ υ υ πτι ι ι αν την ζω ην τω ω
ω ων α πα α αν των και κα τα πλη η η η η το
και κα τα πλη η η το ο ο μαι αι εν η ε ε σκη η η
η νω ω ω σε της μελ λου ου ου ου ου σης ζω ω η ης η η

α πο ο ο λα α α α αυ σις π αλλ ω α α α
 χρα α αν τε ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ι κε ε τε ε ευ
 ε εκ τε νω ω ω ω ως τω γι ω ω σου ε ε και αι
 θε ε ε ε ω του σω ω ω ω ζε ε σθαι αι την πο ο λι
 ι ι ιν σου α α α α α τρω ω ω ω το ο ο ο ο
 ο ον

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος ᾠ Πα. τοῦ αὐτοῦ

ᾠδὴ α'.

Νε ε ε π
 Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε ρα και ευ
 κλε ης Παρ θε νε μνη η μη σον παν τας συν η γα γε
 το προς ευ φρο συ υ νην τους πι στους εξ αρ χου σης Μα ρι

α αμ q με τα χο ο ο ρων και τυμ πα α α νων τω σω
 α δον τας μο νο γε νη εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α α
 σται
 ᾠδὴ Γ.
 Η δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη η των α πα α αν
 των θε ου Σο φι ι α και δυ υ να μις q α κλι
 νη α χρα δα αν τον την Εκ κλη σι αν στη η ρι ξον Χρι στε
 με νος γαρ ει Α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο

με ε νος
 ᾠδὴ Δ'.
 Ρη σεις Προ φη των και αι νι ιγ μα τα την σαρ κω σιν υ
 πε ε φη ναν q την εκ Παρ θε ε νου σου Χρι στε
 φε ε ε εγ γος α στρα πη η η ης σου εις φως ε
 θνω ων ε ξε λε ευ σε σθαι q και φω νει σοι α α δυ υσ
 σος εν α γαλ λι α α α σει τη δυ να μει σε

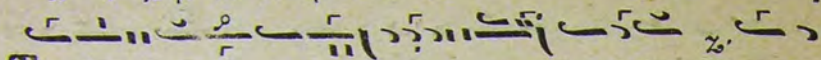

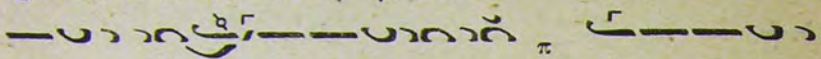
δο ο ξαφι λα αν θρω ω ω πε

Ωδὴ Ε'.

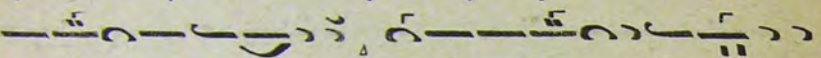
π
q

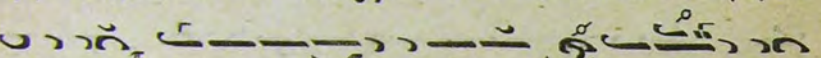
Το θει ει ον και α αρ ρη η τον κα α αλ λος των α

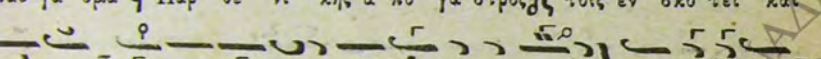
ρε των σε Χρι στε ε δι η γη σο μαι εξ α ι δι ου

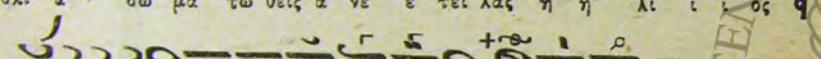
γαρ δο ξης συν α ι δι ον και ε νυ πο στα τον λα αμ ψας α

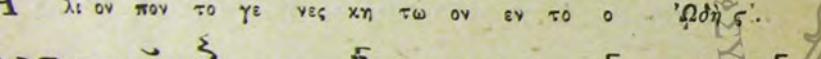
παυ γα σμα Παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις εν σκο τει και

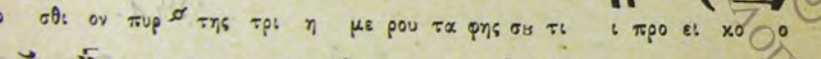
σκι α σω μα τω θεις α νε ε τει λας η η λι ι ι ος

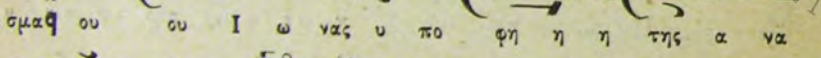
Α λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το ο

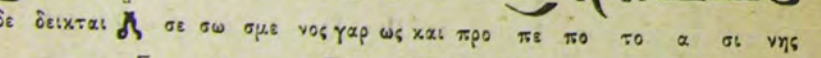
ο σθι ον πυρ της τρι η με ρου τα φης σε τι ι προ ει κο ο

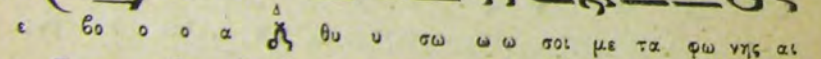
νι σμα ου ου Ι ω νας υ πο φη η η της α να

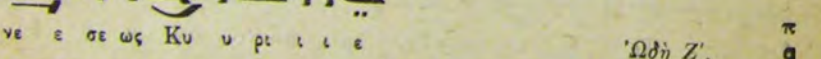
δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πο το α σι νης

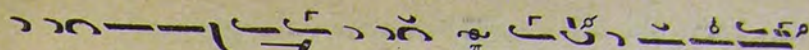
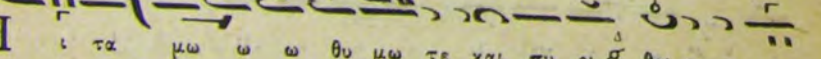
ε βο ο ο α θυ υ σω ω ω σοι με τα φω νης αι

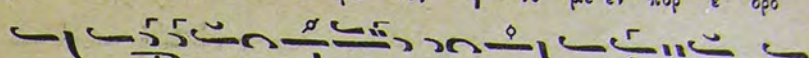
νε ε σε ως Κυ υ ρι ι ι ε

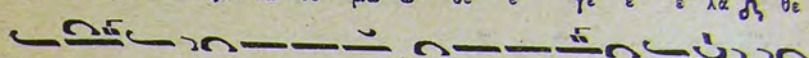
Ι ι τα μω ω ω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε

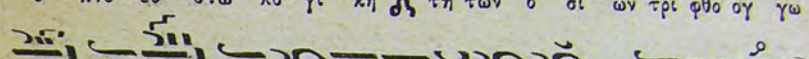
ρως αν τι τατ το ο με νος το με εν πυρ ε δρο

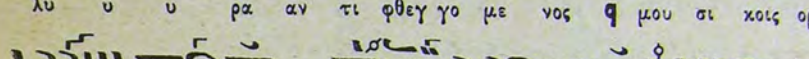
ο σι ι ι ζε τω θυ μω ω δε ε γε ε ε λα θε

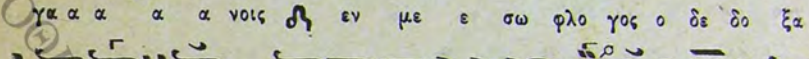
ο πνε ευ στω λο γι κη τη των ο σι ων τρι φθο ογ γω

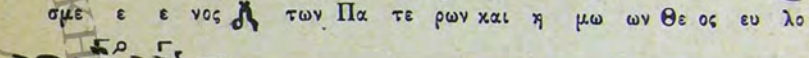
λυ υ υ ρα αν τι φθεγ γο με νος μου σι κοις ορ

γα α α α νοις εν με ε σω φλο γος ο δε δο ξα

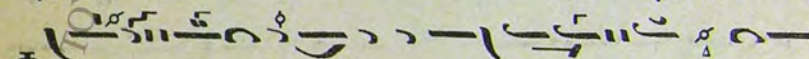

σμε ε ε νος των Πα τε ρων και η μω ων θε ος ευ λο

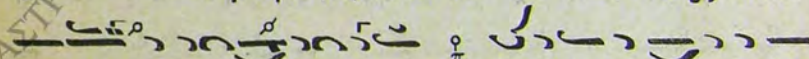

γη το ο ος ει

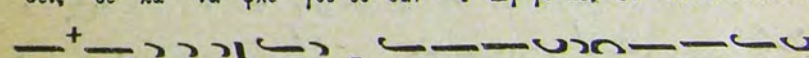
Ωδὴ Η'.

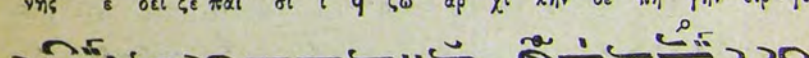
Φλο ο ο ο γα δρο σι ζου σαν ο σι ι ι ους δυσ σε

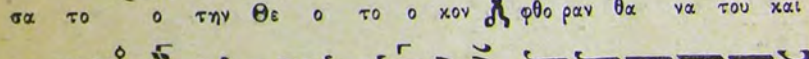
βεις δε κα τα φλε γου ου σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε

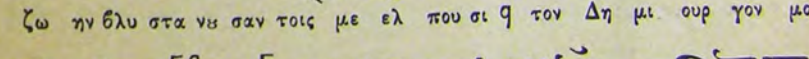
νης ε δει ξε παι σι ι ζω αρ χι κην δε πη γην ειρ γα

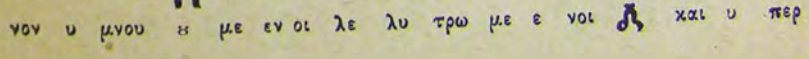
σα το ο την Θε ο το ο κον φθο ραν θα να του και

ζω ην βλυ στα νε σαν τοις με ελ που σι τον Δη μι ουρ γον μο

νον υ μνου ε με εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ

υ ψου ου ου μεν εις παντας της αι ω ω νας Ὁδη θ'. π
 Αι γε νε αι αι πασαι αι μα κα ρι ζο με ε εν σε
 την μο νην θε ο το ο κον "Ετερον
 Αι γε νε αι πα ασαι αι μα κα ρι ζο με ε εν σε
 την μο ο νην θε ο το ο ο κον
 Νε νι ι κη ην ται τη ης φυ σε ως οι οι ο ροι
 εν Σοι Παρ θε νε Α α χραν τε παρ θε νε ευ
 ει γαρ το ο ο κος και ζω ην προ μνη στε ε ευ ται
 θα να ατος η με τα το κον Παρ θε ε ε νος και
 με ε τα θα να τον ζω σα σω ω ζοις α ει ει θε
 ο το κε τη ην κλη ρο νο μι ι α αν σου ου ε ε
 ου ου ου ου

Μεγαλυνάριον. Ἦχος ᾠ

Α α αγ γε ε λοι οι την κοι μη σιν της Παρ θε υ
 ρων τες ε ξε πλητ το ον το πως η Παρ θε νος α παι
 αι αι ρει α πο της γη η ης εις τα α α α α νω
 Α αγ γε λοι οι την κοι μη σιν της
 Παρ θε ε ε νος ο ρων τες ε ξε πλητ το ον το
 πως η Παρ θε νος α παι αι αι ρει α πο της γη ης
 εις τα α α α νω
 Δε ε χου παρ η μων ω δην την ε ε ξο δι ον Μη
 τε ερ τη η ζω ων τοσθε ου ου και τη φω το φο ο ρω
 ω ω σου και θει α ε πι σχι α σον χα α ρι τι τω βα
 σι λει τα τρο παι α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη
 η η νην α φε σιν τοις μελ που σι και ψυ χων σω τη

ρι ι αν βρα βου ου σα α α α α α α α α α α

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος ᾠ Γα.

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α α τω ω ω ω

ω ω ω π συ υν α θροι σθε εν τε ες εν θα α α δε

Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ι ι ω ω ω ω ω ω

ω ω π κη δευ σα τε μου ου το σω ω μα και Συ

Υι ε και αι Θε ε ε ε ε μου ρ πα ρα λα θε

ε μου ου το πνε ευ μα

(ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Δῖνους.

Ἦχος ᾠ Πα.

Πα α σα α πνο ο η αι νε σα α τω ω το ον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ον ρ αι νει ει ει ει ει ει τε

τον Κυ υ υ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ω ω ω ου

ου ρα α α νων αι νει ει ει ει τε α α αυ το ο ο

ον εν τοι οι οis υ υ υ ψι ι ι ι στοις ρ Σοι πρε ε

ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω ω ω Θε ε ε ω ω

Αι νει ει ει ει τε ε α αυ τον παν τες οι α α αγ γε ε

ε λο οι α α αυ του ρ αι νει ει ει ει ει τε α

αυ τον πασαι αι δυ να α α α α α μει εις α α αυ

του Σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Στιχηρά προσόμοια. Ἦχος ᾠ χ

Τη εν δο ξω Κοι μη η σει σε ου ρα νοι οι ε ε πα

γα αλ λον ται και Αγ γε λων γε ε γη θε τα στρα τε ευ

μα τα πα σα η γη δε ευ φραι νε ται ω δη ην σοι ε

ξο ο δι ον προσ φω νου ου σα τη Μη τρι του των ο

ο λων δε σπο ο ζον τος απει ει ρο γα με ε Πα να γι ι

α Παρ θε νε η το γε νός των αν θρω πων ρυ σα με

ε ε νη προ γο νι κης α πο φα σε ε ως (Δις)

Εκ πε ρα α των συν ε ε δρα μον Α πο στο λων οι
 προ ο χρι τοι θε αρ χι ω νε ευ μα τι του κη δευσαι
 σε και α πο γης αι ρο με ε νην σε προς υ υ ψος αι
 ρο ο με νοι την φω νη ην του Γα θρι ηλ εν χα ρα
 α νε βο ο ων σοι χαι ρε ο ο χη μα α της θε ο ο
 τη τος ο λης χαι ρε μο νη τα ε πι γει α τοις α α νω
 τω το κε τω ω ω σου συν α ψα α σα
 Την ζω ην η κυ η ή σα σα προς ζω η ην με ε τα
 βε ε βη κε τη σε πτη κοι μη η σει σου την α θα να
 α τον δο ρυ φο ρουν των Αγ γε λων σοι αρ χω ων και Δυ
 να με ων Α πο στο ο λων Προ φη των και α πα α
 σης της κτι σε ως δε χο ο με νου τε α κη ρα α τοις πα λα
 μαις του Υι ου σου την α μω μη τον ψυ χη ην σου Παρ θε νο
 μη η τωρ θε ο νυ υμ φε

Δόξα και νυν. Ἦχος Α. Πα. (εἰς τετραπλοῦν)

Νε ε Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι και αι Υι ι
 ω ω σ και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
 Και νυ υ υ υ υ υν και αι α α ει ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
 Τη α θα να τω ω σε ε κοι μη η η σει ει θε ο ο
 το ο ο κε Μη η η τηρ τη ης Ζω η η ης νε φε ε
 ε ε λαι αι αι τους Α πο στο ο ο ο ο ο λους
 αι θε ρι ι ι ι ι ι ι ι ους δι η η η ηρ πα α
 δι η ηρ πα ζον και κο σμι κω ω ως δι ι ι ε
 ε ε σπαρ με ε ε νους ο μο χω ω ω ρους πα
 ρε ε ε ε ε στη η η η η σαν τω α χρα αν τω
 ω σού σω ω ω ω ω ω μα α τι οι οι οι οι και κη

δε ευ σα αν τες σε πτω ως την φω νη ην τει Γα α βρι ι
 ηλ με λω ω δου ου ουν τε ε ε ες α νε ε
 ε ε βο ο ο ο ο ο ο ω ων χα ι αι αι αι
 ρε q Ke ε χα ρι τω ω με ε ε ε νη η Παρ θε ε
 νε ε Μη η η η η η τερ Α νυ υ υ υμ φε ε α νυμ φε
 ε ευ τε ο Κυ υ ρι ο ος με τα σου κ κ κ κ κ κ
 μεθ ων ως Γι ο ον σου και Θε ε ον η η μω ων ι ι
 κε ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε ι κε ε τε ευ ε
 σω θη η η η ναι τα α ας ψυ υ χα α α ας η η
 η η μων

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀντὶ τοῦ Ἀξιοῦ ἔστιν ἡ Θ'. Ῥδῆ. Ἦχος q Πα.

Αἰ γε νε αι αι πα α σαι αι μα α χα ρι ι ζο ο
 με ε εν σε ε την μο ο ο νην Θε ε ε ο ο ο

το ο ο ο ο ο κον
 Νε νι ι κη ην ται αι τη ης φυ σε ω ω ω ως οι οι
 ο ο ο ροι q εν Σοι Παρ θε ε νε Α α α χραν
 τε ε q Παρ θε νε ε ε ευ ει ει γαρ το ο ο κος και
 αι ζω ω ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται θα α α να το ος
 η με ε ε ε τα α το ο ο κο ον Παρ θε ε ε ε
 νο ο ος και με ε ε τα θα α α να α τον ζω
 ω ω ω σα α q σω ω ω ζοι οis α α α ει ει θε ο
 το ο ο κε την κλη ρο ο νο ο μι ι ι ι α α α
 αν σου ου ου ου ου

Ἐξαποστειλῶντα τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος q Γα.

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α α τω ω ω ω
 ω ων σου υν α θροι σθε εν τε ες εν θα α α δε Γεθ
 ση μα νη τω χω ρι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω

τι δε ο νο μα σω ω σε ε α πο ρω και εξ ι ι στα
α α σμαι δι ο ως προ σε τα α γην βο ω ω ω σοι
χαι αι αι ρε η η κε χα ρι ι τω με ε νη η η η η η η

Ἄλλο του αὐτοῦ κατ' ἄλλον τρόπον

Ἦχος ὁ αὐτὸς Γα.

Τη ην ω ραι ο ο ο ο ο τη τα α α της παρ θε νι ι
ι ι ι ας σου και το υ πε ε ε ε ρ λαμ προ ο ον το
της α γνει ει ει ει ας σου ο Γα βρι η ηλ κα τα πλα
γει ει εις ε βο ο α α σοι οι θε ο το ο ο ο
κε ποι ον σοι ε γκω ω ω ω ω μι ο ο ο ον προ
σα γα γω επ α α α α α α α ξι ον τι δε ο νο
μα σω ω σε α πο ο ρω ω ω ω ω ω και εξ
ι ι ι στα α μαι αι δι ο ο ο ο ως προ σε τα

α α α γη ην βο ω ω ω σοι χαι αι αι ρε ε
ε η η κε χα α ρι ι τω με ε ε νη η η η η η η
η η η

(Λέγεται καὶ οὕτω)

τι δε ο νο μα α σω ω ω σε ε α πο ρω
ω ω ω και εξ ι ι ι ι ι στα α α α α α μαι
δι ο ως προ σε τα α α α α γην βο ω ω ω σοι
χαι αι αι ρε ε ε η η κε χα ρι ι τω με ε ε νη η η
η η η η η η η η

Τοῦ αὐτοῦ ἄλλο. Γα.

Τη ην ω ραι ο ο τη τα α α της παρ θε νι ι ι ι ας σε
και το υ πε ρ λαμ προ ο ον το της α γνει ει α ας σου
ο Γα βρι η ηλ κα τα πλα γει εις ε βο ο α σοι θε ο το
ο κε ποι ον σοι ε γκω ω μι ο ο ον προ σα γα

γω επ α α α α α ξι ι ον τι δε ο νο μα α
 σω ω ω σε α πο ρω ω και εξ ι στα α μαι αι δι ι
 ο ως προ σε τα α γην βο ω ω ω σοι χαι αι
 ρε η Κε ρα ρι ι τω μεε ε νη η η η η η η η η η

Τὸ ἄνωτέρω «Θεοτοκίον» ἐμελοποιήσαμεν εἰς «δεκαπλοῦν» κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τριπλοῦν, ἀφέντες ὅλα τὰ ἄλλα διὰ τὸ πολυδάπανον τοῦτ' αὐτὸ ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὀλίγα μόνον ἐξ αὐτῶν δημοσιεύσαντες· εἰς δὲ τὰ παραρτήματα τῆς Τριτόμου Νέας μουσικῆς Κυψέλης, τῆς ἐσχάτως ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ Ν. Μιχαλοπούλου ἐκδόσεως, ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἕτερον «Τὴν Ὁραϊότητα» κατ' ἄλλον τρόπον, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα ἡμέτερα μουσουργήματα, τόμον ὁλόκληρον ἀποτελοῦντα, οὐχὶ ὅμως εἰς ἑπταπλοῦν καὶ ὀκταπλοῦν καὶ δεκαπλοῦν, ἀλλ' εἰς ἄπλοῦν μόνον καὶ διπλοῦν, ἔντα δὲ καὶ εἰς τριπλοῦν, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ εἰς μεγάλην ὑποβληθῶμεν δαπάνην.

Φ. Β.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΤΕ

Τὰ ἑνδεκα Ἑσθὶνὰ ἐμελοποιήθησαν 42 ἄλλ' ἐξεδόθησαν μόνον 13. —
 χηρὰ τοῦ Πάσχα ἑντεχνα. Ἰδιόμελα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. «Τῆς μετανοῆς
 νοιξόν μοι πύλας.» κτλ. Δοξαστικά τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὰ λοιπὰ π
 κολουθίας. Ὁμοια εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν
 θίων. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ε
 ἅγια Θεοφάνεια εἰς τὰς ὥρας. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ἐσπέρια ἰδιόμελα. Εἰ
 μεταμρφώσιν τοῦ Σωτῆρος. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν
 τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ε
 ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας. Εἰς τὴν ἑορτ
 ἁγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικωνος το
 τανοεῖτε». Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰς τὴν Κυριακὴν μετ
 Χριστοῦ γέννησιν. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασίλειου... Εἰς τὴν ἑορτ
 ἁγίων Θεοφανείων. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰων
 Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Τεταρχῶν. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς. .
 ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου
 γαλομάρτυρος Γεωργίου. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν ἑορτὴ
 τρου καὶ Παύλου. Τῶν Δώδεκα. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς
 τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Τιμίου Προδρ

Κύριε ἢ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου δίχρον ἐν ἰδιαίτερῳ φύλλῳ.

Χριστὸς Ἀνέστη Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Πολυχρονισμοὺς διαφόρους 45 ἐξ ὧν 3 ἐξεδόθησαν καὶ ὑπὸ Θ. Χανιώτη.

Διάφορα ἐκ τῶν τοῦ ἡμετέρου ἀνεκδότου Νέου μουσικοῦ Δοξασταρίου τοῦ
 νιατοῦ, Τριφδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ὁλόκληρον τόμον μεγάλου ἀποτελοῦ
 καὶ δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἐκδοθεῖσαν Τρίτομον «Νέαν
 ψέλην» ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου Βιβλιοπώλου.

Διάφορα δοξαστικά, ἰδιόμελα Μεγαλυνάρια, Ἀπολυτίκια καὶ πλεῖστα ἄ
 ἄλλα, ἅτινα ἐδημοσιεύοντο κατὰ μῆνα ἐπὶ (5) ὅλα ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1893—189
 Εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προλήτου τῆς Θεολογίας κ. Γ. Μακρῆ ἐκδιδόμενον περιοδικ
 «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια», εἰς τὸ ὅποσον καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦμεν ἄ
 τοῦ μηνὸς ἡμέτερα ἔργα δημοσιεύοντες.

4) Θεοτοκία εἰκοσι καὶ ἄλλα τινά, ἐν ἰδιαίτερῳ τεύχει.
 Μουσικὸν Ἐκλόγιον,

Διαπάνη Θεοδώρου Ν. Χανιώτη ἐκδοθέντα.